

УДК 351.74

Ярослава Андріївна Бундюк,

курсант 3 курсу факультету № 3 ХНУВС

Науковий керівник: канд. юрид. наук., доцент Казанчук І. Д.

СПІВПРАЦЯ – ВАЖЛИВИЙ ФАКТОР НАЛЕЖНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ І ПОРЯДКУ ПІДРОЗДІЛАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Прийняття закону України «Про Національну поліцію України» та перехід до «сервісної» концепції поліцейської діяльності на перший план висувають проблеми забезпечення належного стану публічної безпеки і порядку в сучасному суспільстві підрозділами Національної поліції, покращення їх взаємодії з Національною гвардією України у цій сфері. Варто звернути увагу на певну специфіку правового статусу Національної поліції та Національної гвардії України, що у сфері охорони публічної безпеки і порядку виявляється у відмінностях щодо характеру їх діяльності, завданнях і функціях, які покладаються та виконуються цими органами, формах співпраці.

Зазначимо, що під взаємодією органів поліції та підрозділів Національної гвардії України слід розуміти певну сукупність зв'язків суб'єктів однієї системи, які здійснюються у визначених законодавством формах, за допомогою яких вони надійно функціонують, взаємно доповнюючи один одного, створюють умови для завчасного виявлення, попередження і припинення правопорушень, боротьби зі злочинністю з використанням ресурсів один одного.

Згідно наказу МВС України «Про затвердження Положення про військові частини і підрозділи з охорони громадського порядку Національної гвардії України» від 16.06.2014 № 567 до основних форм взаємодії даних суб'єктів у сфері підтримання публічної безпеки і порядку можна віднести: проведення спільних засідань, оперативних нарад керівників, їх структурних підрозділів з метою розгляду найбільш актуальних проблем, прийняття узгоджених рішень щодо реалізації спільних завдань у даній сфері; розробка та реалізацію спільних планів, програм з питань охорони публічного порядку та безпеки громадян; видання спільних відомчих нормативних актів, що регламентують порядок взаємодії під час здійснення заходів з підтримання публічної безпеки і порядку; створення спільних робочих груп для вивчення окремих проблем у сфері охорони прав і свобод громадян, забезпечення публічної безпеки і порядку, розробки пропозицій щодо їх вирішення; надання комплексної практичної допомоги підпорядкованим підрозділам у реалізації правових актів та програм з підтримання правопорядку в країні та регіонах, удосконалення форм взаємодії між ними; підготовка та подання до органів влади та громадськості інформації про стан підтримання публічної безпеки і порядку у громадських місцях.

Правова основа організації взаємодії підрозділів Національної поліції та Національної гвардії України розвивається під впливом багатьох факторів

суспільного життя: економічних, політичних, соціально-психологічних, тощо. Аналіз законів та підзаконних правових актів України, які визначають загальні засади функціонування вказаних суб'єктів охорони правопорядку, свідчить, що в них визначено: а) правове положення Національної поліції та Національної гвардії України, як підрозділів єдиної системи; б) особливості реалізації їхніх повноважень у звичайних та особливих умовах. Між тим, правове регулювання діяльності поліції і Національної гвардії України у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку має певні проблеми: в відомчих правових актах визначені можливості спільної діяльності (взаємодії) вказаних суб'єктів за допомогою категорій «беруть участь», «залучають», «надають допомогу» при врегулюванні суспільних відносин за звичайних умов і конкретизації підстав та повноважень за умов надзвичайних правових режимів (надзвичайного стану, військового стану, тощо); відсутність норми про особливості взаємодії цих підрозділів за умов надзвичайного стану, а також щодо розмежування повноважень поліції та Національної гвардії України при забезпеченні публічного порядку.

Таким чином, важливим є подальший розвиток правових засад організації взаємодії підрозділів Національної поліції та Національної гвардії України, що має відбуватися у контексті імплементації міжнародних стандартів та норм, врахування позитивного національного і закордонного досвіду діяльності із забезпечення публічної безпеки і порядку.

Одержано 20.04.2017

УДК 351.74

Вікторія Володимирівна Бражиненко,

курсант 3 курсу факультету № 3 ХНУВС

Науковий керівник: канд. юрид. наук, доцент Казанчук І. Д.

ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ ПОЛОЖЕНЬ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО НАЦІОНАЛЬНУ ПОЛІЦІЮ УКРАЇНИ»

Закон України «Про Національну поліцію» спричинив у суспільстві не мало дискусій, які не обмежувалися межами нашої країни. На думку вітчизняних правників та міжнародної спільноти, які детально розглядали даний закон, є необхідність в удосконаленні ряду положень закону, приведення їх у відповідність до норм Конституції України та норм європейського права.

Європейська спільнота знайшла та висунула 29 зауважень щодо змісту закону України «Про Національну поліцію». Проте вважаємо, що найбільшу зацікавленість привертає до себе частина положень, що стосуються захисту прав людини під час застосування до неї превентивних поліцейських заходів.

Цікаво, що термін «превентивні заходи» означає попереджувальну (запобіжну) дію. Його застосовують у різних сферах. Так, щодо господарської